

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

เพื่อให้การวิเคราะห์ข้อมูลและการแปลความหมายจากการวิเคราะห์ข้อมูลเป็นที่เข้าใจตรงกัน ผู้วิจัยจึงได้กำหนดสัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังนี้

N	แทน	จำนวนนักศึกษาในกลุ่มตัวอย่าง
M	แทน	ค่าเฉลี่ย
S.D.	แทน	ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติการทดสอบจากการแจกแจงแบบ t
F	แทน	ค่าสถิติการทดสอบจากการแจกแจงแบบ F
df	แทน	Degrees of freedom หรือ ชั้นของความเป็นอิสระ
SS	แทน	ผลรวมของกำลังสอง
MS	แทน	ค่าประมาณของความแปรปรวน
Error	แทน	ค่าความคลาดเคลื่อน

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยเรื่อง ผลของโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดีต่อความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองของนักศึกษาระดับอุดมศึกษา ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลตามลำดับดังนี้

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วม

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มควบคุมหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดลอง เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล 19 วัน โดยมีคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองหลังการทดลองเป็นตัวแปร

ส่วนที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

ตารางที่ 1 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมก่อนเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

คะแนน	กลุ่มทดลอง			กลุ่มควบคุม			t
	N	M	S.D.	N	M	S.D.	
การมองในแง่ดี	12	-3.50	3.29	13	-1.38	1.90	-.228
ความซึมเศร้า	12	14.58	6.17	13	15.62	5.22	-1.380
การเห็นคุณค่าในตนเอง	12	96.33	7.45	13	90.15	9.86	1.78

จากตารางที่ 1 แสดงว่า กลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดีไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเอง ของกลุ่มทดลองหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

ตารางที่ 2 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเอง ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

คะแนน	N	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
		M	S.D.	M	S.D.	
การมองในแง่ดี	12	-3.50	12.631	0.58	4.771	-2.564*
ความซึมเศร้า	12	14.58	6.171	6.33	3.114	4.086**
การเห็นคุณค่าในตนเอง	12	96.33	7.451	102.50	12.631	-1.906*

** $p < .01$

* $p < .05$

จากตารางที่ 2 แสดงให้เห็นว่า หลังการทดลองนักศึกษาที่เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดีมีการมองในแง่ดีสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 มีความซึมเศร้าต่ำกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลองอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ส่วนที่ 3 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเอง ของกลุ่มทดลอง ก่อนและหลังการทดลองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วม

ตาราง 3 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึ่มเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม โดยมีคะแนนการมองในแง่ดี ความซึ่มเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองเป็นตัวแปรร่วม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ตัวแปรร่วม				
คะแนนการมองในแง่ดี	1	.662	.662	.054
ก่อนการทดลอง				
ตัวแปรที่ศึกษา (Main Effect)				
คะแนนการมองในแง่ดี	1	25.866	25.866	2.096
หลังการทดลอง				
Error	22	271.486	12.340	
ตัวแปรร่วม				
คะแนนความซึ่มเศร้า	1	6.892	6.862	.329
ก่อนการทดลอง				
ตัวแปรที่ศึกษา (Main Effect)				
คะแนนความซึ่มเศร้า	1	548.139	548.139	26.132**
หลังการทดลอง				
Error	22	461.467	20.976	
ตัวแปรร่วม				
คะแนนการเห็นคุณค่าในตัวเอง	1	1626.040	1626.040	25.529*
ก่อนการทดลอง				
ตัวแปรที่ศึกษา (Main Effects)				
คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง	1	9.010	9.010	3.491
หลังการทดลอง				
Error	22	1401.268	63.694	

** p < .01

* p < .05

จากตาราง 3 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรร่วมหรือคะแนนการมองในแง่ดีก่อนการทดลองมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือคะแนนการมองในแง่ดีหลังการทดลอง และเมื่อควบคุมอิทธิพล

ของคะแนนการมองในแง่ดีก่อนการทดลองพบว่าคะแนนการมองในแง่ดีของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับความซึมเศร้าพบว่าคะแนนความซึมเศร้าก่อนการทดลองไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนซึมเศร้าหลังการทดลอง และเมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนความซึมเศร้าก่อนการทดลองพบว่า คะแนนความซึมเศร้าของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมหลังการทดลองแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ในส่วนของการเห็นคุณค่าในตนเองแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรร่วมหรือคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือคะแนนเห็นคุณค่าในตนเองหลังการทดลอง และเมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนการทดลองพบว่า คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม หลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มควบคุมหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

ตารางที่ 4 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มควบคุมก่อนและหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

คะแนน	N	ก่อนการทดลอง		หลังการทดลอง		t
		M	S.D.	M	S.D.	
การมองในแง่ดี	12	-1.38	1.90	-1.46	1.33	-.201
ความซึมเศร้า	12	15.62	5.22	15.85	5.49	-.124
การเห็นคุณค่าในตนเอง	12	90.15	9.86	90.23	10.30	-.201

จากตารางที่ 4 แสดงว่ากลุ่มควบคุมซึ่งไม่ได้เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดีมีคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองก่อนและหลังการทดลองไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ส่วนที่ 5 วิเคราะห์ข้อมูลหลังการทดลอง เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึ่มเศร้า และการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล 19 วัน โดยมีคะแนนการมองในแง่ดี ความซึ่มเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองหลังการทดลองเป็นตัวแปรร่วม

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึ่มเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมในระยะติดตามผล 19 วัน โดยมีคะแนนการมองในแง่ดี ความซึ่มเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองหลังการทดลองเป็นตัวแปรร่วม

แหล่งความแปรปรวน	df	SS	MS	F
ตัวแปรร่วม				
คะแนนการมองในแง่ดี	1	100.108	100.108	30.924**
หลังการทดลอง				
ตัวแปรที่ศึกษา (Main Effect)				
คะแนนการมองในแง่ดีใน	1	7.209	7.209	2.227
ระยะติดตามผล				
Error	22	72.219	3.237	
ตัวแปรร่วม				
คะแนนความซึ่มเศร้า	1	2.431	2.431	.367
หลังการทดลอง				
ตัวแปรที่ศึกษา (Main Effect)				
คะแนนความซึ่มเศร้าใน	1	191.633	191.633	28.932**
ระยะติดตามผล				
Error	22	145.716	6.623	
ตัวแปรร่วม				
คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง	1	1994.131	1994.131	107.386**
หลังการทดลอง				
ตัวแปรที่ศึกษา (Main Effect)				
คะแนนการเห็นคุณค่าในตนเอง	1	9.010	9.010	.485
ในระยะติดตามผล				
Error	22	408.535	18.570	

** $p < .01$

* $p < .05$

จากตาราง 5 แสดงให้เห็นว่าตัวแปรร่วมหรือคะแนนการมองในแง่ดีหลังการทดลองมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือคะแนนการมองในแง่ดีในระยะติดตามผล และเมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการมองในแง่ดีหลังการทดลองพบว่าคะแนนการมองในแง่ดีของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

สำหรับความซึมเศร้าพบว่าคะแนนความซึมเศร้าหลังการทดลองไม่มีความสัมพันธ์กับคะแนนซึมเศร้าในระยะติดตามผล และเมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนความซึมเศร้าหลังการทดลองพบว่า คะแนนความซึมเศร้าของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .01

ในส่วนของการเห็นคุณค่าในตนเองแสดงให้เห็นว่า ตัวแปรร่วมหรือคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองหลังการทดลองมีความสัมพันธ์กับตัวแปรตามหรือคะแนนเห็นคุณค่าในตนเองในระยะติดตามผล และเมื่อควบคุมอิทธิพลของคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองหลังการทดลองพบว่าคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมไม่แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

ตารางที่ 6 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองของกลุ่มทดลองก่อนการทดลองและระยะติดตามผลหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

คะแนน	N	ก่อนการทดลอง		ระยะติดตามผล		t
		M	S.D.	M	S.D.	
การมองในแง่ดี	12	-3.50	3.29	.7500	3.7689	-4.650**
ความซึมเศร้า	12	14.58	6.17	6.0833	3.3967	5.098**
การเห็นคุณค่าในตนเอง	12	96.333	7.45	101.3333	10.6714	-2.023*

** p < .01

* p < .05

จากตารางที่ 6 แสดงให้เห็นว่าในระยะติดตามผลหลังจากที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดีแล้ว กลุ่มทดลองมีการมองในแง่ดี และการเห็นคุณค่าในตนเองสูงกว่าก่อนการทดลอง และมีความซึมเศร้าต่ำกว่าก่อนการทดลอง แสดงว่าโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดีมีอิทธิพลทำให้การมองในแง่ดี การเห็นคุณค่าในตนเองเพิ่มขึ้น และความซึมเศร้าลดลงจากระยะเวลาก่อนการทดลองจนถึงระยะติดตามผล

ตารางที่ 7 เปรียบเทียบคะแนนการมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเอง
ของกลุ่มทดลองหลังการทดลองและระยะติดตามผลหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี

คะแนน	N	หลังการทดลอง		ระยะติดตามผล		t
		M	S.D.	M	S.D.	
การมองในแง่ดี	12	0.58	4.78	0.75	3.7689	.276
ความซึมเศร้า	12	6.33	3.11	6.0833	3.3967	-.183
การเห็นคุณค่าใน ตนเอง	12	102.50	12.63	101.3333	10.6714	.595

จากตารางที่ 7 แสดงให้เห็นว่าในระยะติดตามผลหลังจากที่ได้เข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการ
มองในแง่ดีแล้ว กลุ่มทดลองมีการมองในแง่ดี ความซึมเศร้า และการเห็นคุณค่าในตนเองไม่แตก
ต่างกับกับหลังเข้าร่วมโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดี แสดงว่าโปรแกรมพัฒนาการมองในแง่ดีมี
อิทธิพลทำให้การมองในแง่ดี ความซึมเศร้าและการเห็นคุณค่าในตนเองยังมีความมั่นคงหลังจากที่
ผ่านการทดลองมาแล้ว 19 วัน